

og som Regjeringen allerede ved et Circulaire saavidt muligt har søgt at bringe i Anvendelse ved de hidtil foregaaede Valg. De nævnte Ting have ikke Noget med hinanden at gjøre. De Valgberettigedes grundlovmæssige Ret skal respecteres, og jeg gaaer ud fra, at det, hvis der er en Mulighed for at gennemføre de dertil fornødne Foranstaltninger, tillige er en ligefrem Pligt at gennemføre dem saa snart som muligt, og at den lovgivende Magt saaledes har at bevirke og tilvejebringe de fornødne Betingelser for, at Grundlovens Bestemmelse kan blive til Sandhed . . .

Formanden: Den ærede Landssthingsmand fik Ordet for en kort Bemærkning.

Lehmann; Meget godt, saa skulle de Herrer slippe med, hvad de nu have hørt.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at det forekommer mig aldeles utvivlsomt, at den grundlovmæssige Ret ikke kan gjøres gjældende, førend selve Begrebet er blevet lovmæssigt fastsat.

J. C. Jacobsen: Hvad jeg ønskede at sige, er egentlig allerede blevet sagt af det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Lehmann); men jeg skal dog tillade mig at rette nogle Ord til den høitærede Indenrigsminister. Det forekommer mig, at den Modstand, han har reist imod Udvalgets Endringsforslag under Nr. 21, beroer paa en noget urigtig Opfattelse fra hans Side. Den ærede Minister syntes at have sat sig saa fast i Hovedet, at visse Ord i Forslaget ere at forståa paa en af ham antagen Maade, at han ikke har kunnet rive sig løs deraf. Han er bestandig kommen tilbage til den Forestilling, at Udvalget har meent, at der i Forslaget skulde ligge en Fordring om, at Kjøbstædernes Vigning paa Formue og Leilighed skulde ophøre eller omformes i Overensstemmelse med Vigningen her i Kjøbenhavn. Derom er der ikke Tale og kan der, efter de Udtryk, hvori Lovforslaget er formuleret, som det forekommer mig, heller ikke paa nogen Maade være Tale. Jeg troer virkelig, — for at sige det reent ud — at det er et Phantasi-

billede, som den høitærede Minister i den Grad har sat sig ind i og har hængt sig saa fast ved, at han ikke igjen kan komme bort deraf. Derfor den ærede Minister vil unddrage sig denne Forestilling og alene see paa, hvad der staaer i Forslaget, forekommer det mig, at han umuligt vil kunne faae det ud deraf, som han har villet lægge deri. Der staaer nemlig i Forslaget, at der „skal i Vigningslisten anføres saavel det Bælsb, hvortil hver Statthyers Indtægt i det forudgaaende Calenderaar af Vigningscommissionen er anslaaet . . .“; dette er altsaa hans virkelige Indtægt. Jeg vil bede den ærede Minister ikke at lade sig forvirre deraf, at den ærede Ordfører før blandede Brutto og Netto imellem hinanden; at der her ikke kan være Tale om Andet end den rene Indtægt, Nettoindtægten, er jo klart. Altsaa, det er den virkelige Indtægt, hvad enten den hidrører fra Nævningsbrug eller Renter, eller Embeder, som skal staae først paa Listen; men hvad der derefter skal opføres paa denne, det er Resultatet af den Reduction, der skeer overalt i Kjøbstæderne af Hensyn til Formue og Leilighed. I Kjøbstæderne foretages denne Vigning imidlertid som bekjendt ofte paa den Maade, at man ansætter Statthyerne til et vist Antal Portioner efter deres anslaaede Formue og Leilighed; og har Udvalget meent, og deri troer jeg, at Ministeren maa være enig med det, at det vilde være heldigere og rigtigere, om man istedetfor disse Portioner opførte den reducerede Indtægt, den, hvoraf Statten udregnes — ganske rigtigt, som den ærede Minister har meent, med en vis bestemt Procent, som maa være eens for Alle —, saa at det blev Alle klart, i hvilken Grad den virkelige Indtægt var anseet for at være forringet ved de Leilighedshensyn, Hensynet til Familie og andre Omstændigheder, som influere paa Statteevnen. Og jeg maa tilstaae, at jeg, da jeg som Medlem af Udvalget bragte dette Forslag paa Bane, virkelig troede, at den ærede Minister med stor Beredvillighed vilde have sluttet sig dertil; thi det forekommer mig, at han fra sit Standpunkt maatte være tilfreds med, at dette Forhold blev saa klart som muligt for Vigningscommissionen og alle Byens Indvaanere, og at det derhos maatte ligge ham paa